

Tob kapitola 11.

[1] Když se přiblížili ke Kaserínu, který leží naproti Ninive, řekl Refáel: [2] "Víš, v jakém stavu jsme opustili tvého otce. [3] Pospěšme napřed, před tvou ženou, a připravíme dům, než ostatní dojdou." [4] Vyrazili oba společně. Refáel řekl Tóbijášovi: "Vezmi s sebou tu žluč." Pes pak běžel s nimi, za Refáelem a Tóbijášem. [5] Chana seděla a vyhlížela na cestu, jíž odešel její syn. [6] Zpozorovala, že přichází, a řekla jeho otci: "Hle, tvůj syn přichází i ten člověk, který odešel s ním." [7] Refáel řekl Tóbijášovi, dříve než se přiblížil k otci: "Vím, že jeho oči budou otevřeny. [8] Potřetí rybí žlučí jeho oči! Ten lék vytáhne a odstraní z jeho očí bílý zákal. Tvůj otec bude opět vidět a užívat světlo." [9] Chana přiběhla, padla svému synu kolem krku a řekla mu: "Opět tě vidím, mé dítě. Teď už mohu zemřít." A dala se do pláče. [10] Tóbit vstal. Klopýtal, ale přece došel ke dveřím do nádvoří. [11] Tóbijáš k němu přikročil s rybí žlučí v ruce. Dýchl mu do očí, podepřel jej a řekl: "Buď dobré mysli, otče." Přiložil lék na jeho oči. [12] Pak jej oběma rukama z koutků očí odstranil. [13] Tu padl Tóbit synovi kolem krku, dal se do pláče a řekl: "Opět tě vidím, synu, světlo mých očí." [14] A pokračoval: "Požehnaná buď Bůh a požehnané veliké jeho jméno. Požehnaní všichni jeho svatí andělé. Ať se jeho veliké jméno projeví na nás. Požehnání buďte všichni andělé po všechny věky. Neboť on na mě seslal bolest, a hle, vidím svého syna Tóbijáše." [15] Tóbijáš vešel s radostí a z celého srdce dobrořečil Bohu. Otcí oznámil, že měl na cestě zdar a že přinesl stříbro. Také jak si vzal za manželku Sáru, dceru Reúelovu, a ta že právě přichází a je už nablízku ninivské bráně. [16] Tóbit vyšel vstříc své snaše k ninivské bráně; radoval se a dobrořečil Bohu. Když jej spatřili ninivští měšťané, jak jde a kráčí v plné síle a že ho nikdo nevede za ruku, užasli. A Tóbit před nimi vyznal, že se nad ním Bůh slitoval a otevřel jeho oči. [17] Pak přistoupil Tóbit k Sáře, manželce svého syna, a požehnal jí slovy: "Kéž vejdeš ve zdraví, dcero. Požehnaný tvůj Bůh, že tě přivedl k nám, dcero. A požehnaný tvůj otec, požehnaný můj syn Tóbijáš a požehnaná ty, dcero. Vejdí do svého domu ve zdraví, s požehnaním a s radostí. Vejdí, dcero." [18] Toho dne nastala veliká radost všem židům žijícím v Ninive. [19] K Tóbitovi přišli také Achíkar a Nádab, jeho bratrance, a radovali se s ním.